

EMPERYALİSTLERİN İŞÇİYE SALDIRISI

Aydınlık Gazetesi, 5 Mart 2013

Yıldırım Koç

Türkiye’de işçi haklarına ve temel sendikal hak ve özgürlüklere yönelik saldırının arkasındaki asıl güç, emperyalizmdir. Türkiye burjuvazisi de, günümüzde büyük bir sermaye birikimine kavuşmuş ve artık burjuvalaşmış olan İslamcı kesimler de bu haklara karşıdır. Ancak politikaları belirleyen güç yine de emperyalizmdir.

Emperyalist güçler bu politikaları Uluslararası Para Fonu (IMF), Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü gibi uluslararası kuruluşlar aracılığıyla uygulamaya sokar.

Bu örgütler kadar bilinmeyen bir başka emperyalist yapılanma da Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü’dür (OECD)

OECD 1947 yılında, ABD emperyalizminin Avrupa’nın yeniden inşası adı altında Avrupa’da hakimiyet kurma aracı olarak kullandığı Marshall Yardımı’nın uygulanmasını sağlamak amacıyla oluşturulan Avrupa Ekonomik İşbirliği Örgütü’nün (OEEC) devamıdır. OEEC, 1960 yılında OECD’ye dönüştürüldü.

Günümüzde OECD üyesi ülkelerin sayısı 34’tür.

Türkiye bu örgüte 2 Ağustos 1961 tarihinde üye oldu.

Bu örgütün politikalarının belirlenmesi ve uygulanmasında 6 ülke etkilidir. Etki, OECD bütçesine yapılan katkıyla bağlantılıdır.

2012 yılında OECD bütçesi 347 milyon Euro idi. Bu miktarın yüzde 22’sini ABD, yüzde 13’ünü Japonya, yüzde 8’ini Almanya, yüzde 6’sını Fransa, yüzde 6’sını İngiltere ve yüzde 5’ini de İtalya sağlıyordu. Türkiye’nin katkısı bütçenin yalnızca yüzde 1,36’sını oluşturuyordu.

OECD kısa bir süre önce 2012 yılına ilişkin **Ekonomik Politika Reformları** çalışmasını yayımladı. Bu çalışmanın dört sayfalık bölümü de Türkiye’ye ilişkindi. Bu bölümde 2013 yılına ilişkin tavsiyeler yer alıyordu.

Bu bölümün sonunda, bir önceki yılın raporunda yer alan önceliklerin de önemini koruduğu belirtiliyordu.

Bu belgelere göre, OECD aracılığıyla emperyalist güçlerin Türkiye’de çalışma yaşamına ilişkin “tavsiyeleri” veya daha gerçekçi bir ifadeyle “talimatları” şöyledir:

Daimi işçiler için kıdem tazminatı sistemi, taşınabilir kıdem tazminatı fonu hesaplarına dönüştürülmelidir.

Yasal emeklilik yaşının artırılması hızlandırılmalıdır.

Erken emekliliği özendirici düzenlemeler azaltılmalıdır.

Emekli aylıkları düşürülmelidir.

Genç emeklilerin sağlık sigortası primi ödemeleri sağlanmalıdır.

Resmi asgari ücretin artışı sınırlandırılmalı ve bölgeler arasında asgari ücret farklılığı sağlanmalıdır.

Sosyal güvenlik primleri azaltılmalıdır.

Geçici işçilik kolaylaştırılmalı, işçi kiralayan bürolar sistemi kurulmalıdır.

Esneklik sağlanmalıdır.

Özelleştirmeler hızlandırılmalıdır.

Emperyalistler çok açık sözlüdür. Eğer siz yeterince uyanık değilseniz, açık sözlülükleri pervasızlık düzeyindedir. Taleplerini açık açık sıralarlar. Dik durmasını bilemezseniz, taleplerini yerine getirmediğinizde sizden hesap bile sorarlar.

Benzer ve hatta daha etraflı talepleri IMF’nin, Dünya Bankası’nın ve doğrudan emperyalist bir merkez olan Avrupa Birliği’nin Türkiye’ye ilişkin belgelerinde de bulabilirsiniz.

İşte vatan, cumhuriyet ve emek birlikteliği bu temelde ortaya çıkıyor.

Demokratikleşme adı altında Türkiye’yi parçalama ve Türkiye’de kardeşi kardeşe kırdırma politikasını güdenlerle, işçi haklarına saldıranlar aynıdır.

Başta ABD ve Avrupa Birliği olmak üzere, emperyalist güçler, hem vatana ve cumhuriyete saldırmaktadır, hem de işçi sınıfına.

Vatan ve cumhuriyet savunması, ancak işçi sınıfının etkili katılımıyla mümkündür.

İşçi haklarının savunulması, ancak işçi sınıfının vatan ve cumhuriyet savunmasına katılmasıyla mümkündür.